

Sygn. akt II Cz 28/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Bogumił Goraj

Sędziowie: SO Wojciech Borodziuk

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. N.

przeciwko J. P.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie IX

Zamiejskowy Wydział Cywilny w Żninie z dnia 5 listopada 2013 r., sygn. akt IX C

22/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 28/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2013 r., w sprawie o sygn. akt IX C 22/13, Sąd Rejonowy w Szubinie IX Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w Żninie, na podstawie z art. 730¹ § 1 k.p.c. a contrario, oddalił wniosek powoda B. N. o zabezpieczenia powództwa przeciwko J. P. poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego. W uzasadnieniu wskazał, że powód nie uprawdopodobnił w dostateczny sposób swojego roszczenia, a powództwo przeciwegzekucyjne nie może opierać się na okolicznościach poprzedzających wydanie orzeczenia będącego przedmiotem postępowania o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Ponadto, zdaniem powoda, do przedawnienia zasądzzonego od niego roszczenia doszło już przed wydaniem tytułów.

Zażalenie na postanowienie złożył powód, zaskarżając je w całości i zarzucając naruszenie art. 730¹ § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że wnioskodawca nie uprawdopodobnił roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, naruszenie art. 840 k.p.c. oraz art. 32 ust. 1 i art. 77 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. z 1997 r., nr 78, poz. 483 ze zm.). W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o zmianę postanowienia w całości poprzez udzielenie zabezpieczenia powództwa zgodnie z wnioskiem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione.

Z treści art. 730¹ § 1 k.p.c. wynika, iż udzielenie zabezpieczenia uwarunkowane jest wykazaniem prawdopodobieństwa istnienia roszczenia i interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Obie przesłanki muszą wystąpić łącznie.

Postępowanie zabezpieczające jest postępowaniem uproszczonym, w którym nie rozstrzyga się sprawy merytorycznie. Wnioskodawca musi zatem przytoczyć takie okoliczności, z których będzie wynikać, że roszczenie mu przysługuje, a okoliczności te będą przez niego uprawdopodobnione. Nie stanowi przy tym uprawdopodobnienia roszczenia, sam fakt, że wytoczono o nie powództwo. Uprawdopodobnienie nie może również opierać się na samych twierdzeniach strony.

Pamiętać także należy, że zabezpieczenie udzielane jest w chwili, gdy kwestia zasadności dochodzonego roszczenia nie została jeszcze w postępowaniu rozpoznawczym prawomocnie rozstrzygnięta.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, że na podstawie twierdzeń powoda nie można stwierdzić, że jego roszczenie jest uprawdopodobnione. W tym miejscu należy podkreślić, że powództwo przeciwegzekucyjne przewidziane w art. 840 k.p.c. nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem. W związku z tym nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia w oparciu o przepis art. 840 k.p.c. Podważenie prawomocnego orzeczenia może bowiem nastąpić w trybie wznowienia postępowania, jako trybie właściwym do uchylecia prawomocnych orzeczeń. Natomiast przesłanką dla prawidłowego stosowania art. 840 k.p.c. jest stwierdzenie, że - pomimo prawomocności orzeczenia - orzeczenie to nie może być egzekwowane na skutek nowych zdarzeń, jakie nastąpiły po zamknięciu rozprawy (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1972 r., II PR 372/72). Z pewnością okoliczności takiej nie stanowi podniesiony przez powoda zarzut przedawnienia roszczenia.

Za nietrafiony należy uznać również zarzut naruszenia art. 840 k.p.c. Sąd Rejonowy słusznie potraktował pismo skarżącego jako pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, nie zaś jako skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Taka kwalifikacja uzasadniona była treścią pism procesowych skarżącego i celem, jaki zamierzał osiągnąć wytaczając powództwo.

Sąd Okręgowy nie odniósł się do zarzutu naruszenia art. 32 ust. 1 i art. 77 ust. 1 Konstytucji, gdyż z ich uzasadnienia wynika, że pozostają one bez związku z rozpoznawaną sprawą.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji postanowienia.